

Suomen Hammaslääkäriseura Apollonia

VN/12900/2019

Kansanterveysjaosto

Sosiaali- ja terveysministeriö

kirjaamo.stm@gov.fi

Asia Lausunto Sosiaali- ja terveysministeriön pyynnöstä selvitystyöryhmien raporttiin ”Selvitys hammaslääketieteen erikoisalojen ja erikoistumiskoulutuksen uudistamisesta ja suu- ja leukakirurgian erikoisaloista.”

Selvityksessä on käyty läpi hyvin laajasti ja seikkaperäisesti hammaslääketieteen erikoisalojen ja erikoistumiskoulutuksen uudistamista ja suukirurgian koulutuspolkuja. Uudistamisen hyviä puolia ja haittoja on pohdittu hyvin ja perusteellisesti.

Kliinisten hammashoidon painotusalojen erottelu omiksi erikoisaloikseen tukee palvelujärjestelmän tarvetta ja näin ollen mahdollistaa koulutus- ja palvelutarpeisiin vastaamisen. Erikoistumisvakanssien kohdentaminen alueellisesti tuo erikoisalan osaamista hyvinvointialueille suunnitelmallisesti. Kliinisen hammashoidon erikoishammaslääkäri ilman painotusalaa ei kerro sellaisenaan erikoisosaamista. Käytännössä nykyisin puhutaan proteetikoista, parodontologeista ym. alojen erikoishammaslääkäreistä,

Hammaslääketieteellisen diagnostiikan eriyttämisessä selkeät eriytettävät osiot ovat suurradiologia ja suupatologia. Haastavampi osio on suun mikrobiologia, kuten selvityksessä todetaan. Olisikin syytä vielä selvittää tarkemmin, mikä on erikoisalan todellinen tarve.

Kansanterveysjaoston hallituksen näkemyksen mukaan kliiniset ja diagnostiikan erikoisalat tulisi eriyttää omiksi erikoisaloikseen. Suun mikrobiologian erikoisalan osalta tarvitaan lisäselvitystä.

Suulääketieteen osalta vaihtoehtona voisi olla alan erityispätevyys. Hammaslääkärien peruskoulutuksessa tulee painottaa enemmän suulääketiedettä ja näin vahvistaa sen osuutta peruskoulutuksessa.

Kahden vuoden työkokemus on syytä säilyttää, jotta riittävät kliiniset taidot, kokemus palvelujärjestelmästä, kokonaisvaltainen potilaan kohtaaminen ja hoito sekä moniammatillinen yhteistyö tulevat tutuksi. Selvitystyöryhmän ehdotus sanan ”kliininen” poistamisesta työkokemusvaatimuksen yhteydestä on kannatettava. Näin mahdollistetaan erikoistumiskoulutus myös heille, joilla ei syystä tai toisesta ole mahdollista tehdä kliinistä työtä.

Suukirurgian erikoisalan vaatimus kaksoiskoulutuksesta, lääkäri- ja hammaslääkärikoulutuksesta, vaatisi lainsäädännöllisiä muutoksia, kuten selvityksessä mainittiin. Tällä hetkellä valtaosa Suomen sairaaloissa toimivista suu-

Suomen Hammaslääkäriseura Apollonia

VN/12900/2019

Kansanterveysjaosto

ja leukakirurgeista on yhden tutkinnon omaavia. Tämä koulutusohja on riittävä hyvän erikoissairaanhoidon antamiseen keskussairaالاتasolla. Kaksoistutkinnon omaavat kirurgit hakeutuvat suuriin kaupunkeihin ja yliopistosairaaloihin. Myös perusterveydenhuollon puolella tarvitaan suu- ja leukakirurgeja, jolle yksi tutkinto on riittävä. Helsinkiin on keskitetty tiettyjä vaativia suu- ja leukakirurgian toimenpiteitä ja siellä kahden tutkinnon koulutus on varmasti hyödyllinen.

Pohdimme myös, onko kaksoistutkinto väylä siirtyä lääketieteen puolelle. Työllistymisen seurannassa tämä asia on hyvä selvittää.

Haluamme lisäksi tuoda esille sen, että erikoistumiseen vaadittavat ohjaajat ovat keskittyneet pääosin suuriin kaupunkeihin. Ohjaajien puuttuminen on esteenä erikoistumiskoulutuksen suorittamiseen maakuntien pienemmillä paikkakunnilla. Toisaalta olisi myös kriittisesti arvioitava erikoishammaslääkäreiden todellinen tavoiteltava tarve sekä potilaiden että yhteiskunnallisen vaikuttavuuden kannalta.

Suomen Hammaslääkäriseura Apollonia

Kansanterveysjaoston hallitus